

optager Laan paa deres Værdipapirer blot for kunstigt at forøge deres Udlaansvirksomhed.

Den ærede Ordfører rettede en Hensigt til mig, som ligger udenfor Betænkningen og Ændringsforslagene, om, hvis Forslaget om Ansættelse af yderligere Medhjælp for Sparekasseinspektøren blev vedtaget, at opgive Forordningen om, at disse Medhjælpere for Sparekasseinspektøren skulde besidde akademisk Uddannelse. Jeg kan fuldstændig berolige den ærede Ordfører, jeg har slet ikke tænkt mig at stille akademisk Uddannelse som Vilkaar for Opnaaelsen af disse Poster. Til den Virksomhed, der her er Tale om, vil der efter min Mening kræves ikke ringe Uddannelse, men den behøver ikke at være akademisk. Den bør navnlig være praktisk og selvfølgelig i høj Grad tage Sigte paa den praktiske Virksomhed, det her drejer sig om.

Til Forslag til Lov om Banker er der under Nr. 1 og Nr. 2 stillet Ændringsforslag, som er enslydende med dem, der er opstillede under Sparekasselovforslaget, og som jeg derfor ikke skal komme tilbage til. Under Nr. 3 er der af 2 Medlemmer af Udvalget stillet et Ændringsforslag, som tilsigter at tilvejebringe Likviditet for Bankernes Vedkommende, hvorfor man foreslaar, at en Bank, foruden hvad den selv anser for fornødent til Bestridelse af den daglige Forretning, skal have en kontant Reserve af omtrent 5 pCt., en Reserve, som senere skal forøges til 12 pCt. Dette Forslag mener jeg ikke egner sig til at gaa ind i et Lovforslag, for det første fordi det ikke har en tilstrækkelig koncis Affattelse, og dernæst fordi man her kommer ind paa et Omraade, hvor man overhovedet ikke kan lovgive. Men for at tale om Ændringsforslagets tekniske Egenskaber vil jeg først paapege, at det kan være meget godt at foreskrive en Reservebeholdning af 5 pCt., men der maatte dertil høre en Bestemmelse om, hvornaar en saadan Reservebeholdning maa tages i Brug. Det manglede nemlig blot, at en Bank kunde blive nødt til at nægte at udbetale til sine Kreditorer, fordi den havde anbragt en Del af sine Penge i Nationalbanken, hvor den meget godt kunde faa dem, men hvor den var forpligtet til at have dem hængende som Reserve. Jeg mener, der maatte en Bestemmelse til om, under hvilke Omstændigheder Banken maa gøre Brug af en saadan Reserve. Man maatte altsaa sige, at under normale Forhold skulde der af en Banks Midler reserveres

saa og saa meget som kontant Reserve, og at under visse særlige Omstændigheder, som da ogsaa nærmere maatte angives, skulde man have Lov til at bruge den. Imidlertid tror jeg, man er inde paa en forkert Vej, naar man mener at skulle lovgive derom. Det er i alleregentligste Forstand den Slags Dispositioner, som hører ind under en Bankdirektørs Virksomhed og alene under ham, at bedømme, hvorledes han skal være i Stand til at bestride de Krav, som kan blive stillet til hans Bank, og det baade under normale og under ekstraordinære Forhold.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), som særlig gjorde sig til Talsmand for dette Forslag, ønskede en Udtalelse af mig, hvorved jeg skulde erkende Rigtigheden af den Synsmaade, han har søgt at give Udtryk ved Formuleringen af sit Ændringsforslag. Jeg vilde egentlig meget gerne imødekomme det ærede Medlem og er selvfølgelig ogsaa enig med ham i, at en Banks Midler først og fremmest bør være likvide, men jeg tror, han overvurderer Betydningen af at have en kontant Reserve som den, her er Tale om. Det kan ligge saa overmaade forskelligt, men jeg vil gøre opmærksom paa, at netop Krigsforhold viser den Erfaring, at det, det først og fremmest drejer sig om, er, at Bankerne har deres Midler anbragt paa en saadan Maade, at Landets Seddelbank kan forsvare at træde støttende til. At have sine Midler anbragt paa likvid Maade vil ikke blot sige at have dem anbragt i Kontanter — og det er i og for sig ikke nogen meget fristende Anbringelse —, men det vil blandt andet sige at have dem anbragt i Effekter, som under alle Forhold belaanes af Landets Seddelbank. Der er derfor ingen Tvivl om, at en stor Fondsbeholdning og en stor Vekselbeholdning er en udmærket passende Anbringelse af en Banks Kapital, en Anbringelse, som ogsaa under Krigsforhold vil give de bedste Muligheder for at klare sig gennem Krisen. For øvrigt tror jeg, at Landets ledende Banker har en saadan kontant Reserve som den, der her er Tale om, men jeg mener, at man overhovedet ikke kan komme ind paa at lovgive derom. Man kan anmode Bankinspektøren — hvis han til sin Tid træder i Virksomhed — om at have Opmærksomheden henvendt paa, at Bankerne ikke anbringer deres Midler paa en saadan Maade, at de i givet Tilfælde har vanskeligt ved at skaffe Penge til Veje til at udbetale deres Kreditorer, naar disse kommer efter deres